

Şehit

Şehit Md. Shakil

Doğum tarihi: 31 Aralık, 2000
Şehadet tarihi: 18 Temmuz, 2024
Bölge: Barishal
İlçe: বরগুনা

Kısa Biyografi

Meslek: Rikşa Sürücüsü

Şehit Edildiği Yer: Dakka Tıp Fakültesi Hastanesi

Şehitlik Olayı ve Detayları

Oğlumuzun cenazesini getirdiğimizde polis bize insan demedi. Bizi Jatra Bari karakolundan kovdular. Bize defalarca kötü davrandılar; insan olmadığımızı, köpek gibi olduğumuzu düşünüyorlardı."

Şehit Profili

Bukabunia, Bangladeş'in Barguna Bölgesi'ne bağlı Bamna Upazila'da bulunan bir birliktir. Bu birlik içindeki Lakshmipura köyü adeta doğal bir cennettir. Güzelce dekore edilmiş bu köyün Hajibari Mahallesi, 1924 devrim ayaklanmasının eşsiz bir tanığı gibidir. Köyün sıradan bir çekçekçisi, otokrasinin çöküşünün çarpıcı bir tarihini yazmıştır. Bugün ise ülkenin ve dünyanın bir sembolüdür. Mahavir'in hayatı oldukça sıradandı. Ailesi ona sevgiyle Shakil adını vermişti. 31 Aralık 2000'de, Bangladeş'in güneydoğusundaki Comilla'nın uca bir bölgesinde, bu genç Türk, Dulal ve Helena adlı bir çiftin çocuğu olarak dünyaya geldi.

Doğumdan Sonraki Günler

Sharmin (25), Shakil (24), Tania (18) ve Jiban, günlük işçi olarak çalışan bir çiftin çocukları olarak dünyaya geldi. (13). Yoksulluğun üstesinden gelmek için Bay Abdulal, karısı ve çocuklarıyla birlikte başkente taşındı. Sürekli çabaları ve sıkı çalışması onu erdemli biri yaptı. Yeni bir aile kurmak için ailesini Jatrabari bölgesine götürdü. Orada, yeni hayatının arka planı oluşturuldu. Hayat yolculuğuna bir garajdan kiraladığı bir rikşayı sürerek başladı. Ailenin gelişiminde şehit düşen Niwen Kamanoy. Ayrıca dört çocuğunun masraflarını karşılamak için bir hizmetçi olarak çalışıyordu. Aniden hayat durma noktasına geldi. Shakil'in babası sevdiklerini bırakıp Allah'ın huzuruna gitti. Sonuç olarak, çocukların geleceği engellendi. Annenin tek geliri, oğullarının ve kızlarının okumasını imkansız hale getirdi ve Sharmin okulu bıraktı. Shakil ve Tania. O zamanlar birkaç aylıktı. Yoksulluk nedeniyle okula gitmedi. Şu anda 13 yaşında bir çocuk. Maddi olarak istikrarlı değil ve şu anda bir el arabası fabrikasında çocuk işçi olarak çalışıyor. Shakil'in Ablası evli. Ortanca ablası evli olmasına rağmen, kocasıyla birlikte yaşamıyordu. Şu anda annesiyle yaşıyor. Kocasının ölümünden sonra Helena Begum, nehir taşkınlarında evini ve her şeyini kaybetti. Çocukluğunda, bir hasır ve iki avuç pirinç eksikliği nedeniyle Şakil'in elleri iple bağlanmıştı. A. Şehit olmadan önce bile tek geçim kaynağı kiralık bir çekçektir. Kocasının ölümünden sonra, şehidin annesi çocuklarını Varguna'daki kardeşinin evine götürdü. Şakil'in evi, ailesinin tek daimi ikametgahıydı. Şu anki şehidin ailesi orada ikamet ediyor.

Hareketin Arka Planı

Ayrımcılık karşıtı öğrenci-kamu hareketinin temel arka planı, öğrencilerin süregelen mahrumiyeti ve toplumun çeşitli alanlarında adil fırsatların eksikliğidir. Devlet işlerindeki kota sistemi, eğitim sisteminin yetersizliği, yükseköğretim ve istihdamda eşit fırsatların olmaması vb. bu hareketin odak noktasıydı.

Binlerce öğrenci ayrımcılığa maruz kaldı ve Gelecekleri konusunda hayal kırıklığına uğramışlardı ve bu hayal kırıklığı, kısa sürede ülke çapında bir kıvılcım gibi yayılan büyük bir ayaklanmaya yol açtı. Hareketin temel talebi, eğitim ve istihdamda eşit haklardı. Öğrenciler, özellikle de devlet işlerinde liyakat esaslı işe alım için kampanya yürütenler, görüşlerini güçlü bir şekilde dile getiriyorlar. Sonuç olarak, hükümet ile öğrenciler arasında çatışma çıkıyor. Bir yanda hükümetin vaatleri ve kötü yönetimi, diğer yanda ise öğrencilerin yoksunluğu ve çaresizliği. Bu iki konu, hareketi motive ediyor. Bu hareketin temel nedenlerinden biri, polisin barışçıl bir protestoya ateş açması ve öğrencilerin yaralanması veya ölmesiydi. Protestocular taleplerini dile getirmek için barışçıl bir şekilde protesto etseler de, kolluk kuvvetleri son derece acımasızdı. Bu durum, öğrenciler arasında yaygın bir öfkeye neden oldu ve hareketin tüm ulusun zihnindeki önemini artırdı.

Şehitliğin Arka Planı

24 Devrimi'nde büyük bir uyanış yaşandı. Ülke halkı protesto gösterilerine katıldı. Çeşitli kastlardan ve mesleklerden insanlar bu harekete katıldı. Çekçek Çeken Shakil de bu hareketin öncülerindendi. Hareketi hızlandırmak için ayrımcılığa karşı mücadele eden öğrenciler ve çeşitli programlar, ülkenin kötü zamanlarıyla dayanışma içinde olduklarını ilan ettiler.

18 Temmuz 2024. Shakil, annesinin pişirdiği yemeği yedi. Garajdan Kerixani'ye gitti. Rakutubkhali onun etrafında çok çalıştı ve 170 taka kazandı. Parayı evdeki annesine verdikten sonra tekrar dışarı çıktı. Yolda bir hareket gördü ve kendini tutamadı. Öğleden sonra saat ikide, garajda sıraya girerek öğrencilerin ve halkın hareketine katıldı. Kutubkhali Bara Medresesi'nin bitişiğindeki bölge büyük bir tehlikeydi. Aniden, Avami Ordusu her yerden geldi. Katil polislerle birlikte taş, göz yaşartıcı bomba ve ses bombası atıldılar. Bir anda öğrenciler ve kalabalık Avami teröristlerin elinde dağıldı. Hiçbir şey anlayamadan, katil polis kurşunlarından biri ona isabet etti ve kafatasını parçaladı. Baygın yere düştü. Yer. Bir komşusu kritik durumdaki Shakil'i kurtardı. İlk olarak Azgar Ali Hastanesi'ne kaldırıldı. Shakil'in kanaması şiddetliydi. Hastaneden tekrar Dakka Tıp Merkezi'ne gönderildi. DHA'daki doktorlar polise haber verdi ve ona ilk müdahaleyi yaptı. Tedavi görmeden hastanenin balkonunda hayatını kaybetti. Bu rehber. Saat 21:00'de bir komşu, cep telefonu ile fotoğrafını çektikten sonra Sakil'i kurtarmak için evine geldi. Oğlunun durumunu gören annesi bilincini kaybetti. Bunun üzerine büyük kızının damadı ve komşusu oğlunun cesedini Dham'daki bir avluya götürdüler, ancak Begüm reddetti. Polis onu tehditlerle kovaladı ve hareket durursa cesedin geri verileceğini söyledi. Şehit anne, 18 Temmuz gecesi geç saatlere kadar Osima Habub'a yalvardı. Yine de pes etmedi. Ertesi gün, üzgün anne tekrar karakola gitti. Oğlunun cesedinin kendisine verilmesi için yalvardı. Yine de, Münafığın yüreği yumuşamadı. Nitekim 19 Temmuz'da, 20 ve 21 Temmuz'da şehidin büyük haddi şöyleydi:

Oğlumuzun cenazesini almaya gittiğimizde polis bize insan muamelesi yapmadı. Bizi defalarca kovdular, bize kötü davrandılar, insan olmadığımızı, köpek gibi olduğumuzu düşündüler."

Sonra 22 Temmuz sabahı, en büyük kızlarının damadını tekrar karakola götürdüler. Karakolun ana kapısındaki görevli polisin ellerinden ve ayaklarından tutup gözyaşı döktüler, ancak şehit Şakil'in cenazesinin vatana uğurlanma belgesini alamadılar. Evlerine gitmek zorunda kaldılar ve oğullarını kaybettikleri için ölü yatmadılar. Yolda, Shakil'in bir arkadaşı, Dhaka Medical'ın soğuk hava deposundaki buzdolabının bozulduğunu ve hastane yetkililerinin bugün cenazeyi teslim edeceğini söyledi. Bunu öğrenince tekrar Dhaka Medical'a gitti. Osimahbu yine de cenazeyi vermeyi reddetti. Bunun üzerine, ülkenin bu mücevherinin cenazesi, Awamimi destekli suikastçı Osimahbu'nun hastane yetkilileri tarafından saat 17:30'da 1800 taka karşılığında ailesine iade edildi.

Şehit Shakil'in annesi, oğlunun cenazesini kırık bir kalple evine götürdü. Ülkenin bu cesur askeri, cenaze töreninin ardından saat 00:30'da Jurain Mezarlığı'na defnedildi.

Aile Mali Durumu

Shahid Shakil'in atalarının hiçbir mülkü yoktu. Ailesi on iki yaşında vefat edince, geçimini sağlamak için çekçek kullanmaya başladı. Ailenin tek gelirli üyesi olan Helena Begum, tek oğlunun ölümünden sonra ağabeyinin evinde çaresiz bir hayat yaşıyor. Şehidin küçük kardeşi işçi olarak çalışmaya zorlanmıştır. Şu anda aileden sorumlu tek kişi odur. Babasının ölümünden sonra annesiyle birlikte Cumilla şehrinden taşınmıştır. Sonuç olarak, ailenin dayısı dışında "benim" diyebileceği kimsesi kalmamıştır.

Öneriler

- Şehidin annesine aylık veya tek seferlik yardım sağlanabilir.
- Kalıcı konaklama düzenlemeleri aileye büyük fayda sağlayacaktır.
- Şehidin boşanmış kız kardeşi iş buluyor.

Şehidin genel bilgileri

Adı: Md. Shakil

Doğum tarihi: 31-12-2000, Yaşı: 24

Meslek: Rickshaw çekicisi

Mevcut ve kalıcı adresi: Köy: Lakshipura, Hajibari, Birlik: Bukabunia, İlçe: Barguna

Baba: Merhum Md. Dulal

Anne: Helena, Yaş: 35, Meslek: Ev Hanımı

Kız Kardeş: Moosa: Sharmin Akhtar, Yaş: 25, Meslek: Evli

Kız Kardeş: Moosa: Tania Akhtar, Yaş: 18, Meslek: Boşanmış

Erkek Kardeş: Md. Jiban, Yaş: 13, Meslek: Kürek Fabrikası İşçisi

Servet Miktarı: Atalarının topraklarında herhangi bir yer

Yaralanma Tarihi: 18 Temmuz 2024, Yaklaşık Saat: 15:00

Olay Yeri: Dakka, Qutubkhaliborama Medresesi'nin yanındaki Jatrabari

Saldırı: Awami Ulusal Polis Gücü

Sağlık Hizmeti ve Hastane: Dakka Tıp Fakültesi Hastanesi

Şehitlik Tarihi ve Yeri: 18 Temmuz 2024, Dakka Tıp Fakültesi Hastanesi

Cenaze Teslim Tarihi: 22 Temmuz 2024 (5 gün) (Jatrabari Polis Karakolu'ndaki ceset deposu)

Şehit mezarının yeri: Jurain Mezarlığı

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın aldı. (Tevbe 9:111)

Hadis-i Şerif

Şehitlerin ruhları yeşil kuşların gövdesindedir. (Sahih Muslim 1887)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

